

text kázání: Marek 11, 24 **Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, je vám dáno, a budete to mít.**

Milí přátelé, bratři a sestry,

několikrát jsem se za poslední dobu přistihl v tom, že málo naslouchám. Nebo že jsem líný naslouchat. Někdo mi něco řekne, a já to zapomenu. Anebo špatně porozumím. Nemáte to taky tak někdy? Anebo vás to naopak rozčiluje u druhých, že vás nepochopili, nebo špatně pochopili, anebo máte dokonce pocit, že vás vlastně neslyšeli? Myslím, že o naslouchání by někdy mohlo být celé kázání, nebo vyučování jak lépe naslouchat.

Pro dnešek ale postačí, jestli budeme dobře naslouchat, co Bůh nám chce říci jako poselství do nového roku. Každý si může vylosovat svůj verš sám pro sebe, zamyslet se nad ním, modlit se a ptát se Boha, co Mu Bůh chce tím slovem říci. Hospodinův je los a tak jistě si vylosujete ten správný verš pro sebe. To se nedá ošidit, že si řeknete, *tenhle se mi nelíbí, nerozumím, mu, nebo nechci rozumět*, vezmu si jiný. Věřte mi, že někdy to pokušení jsem měl také. Včera ne, neboť jsem si vytáhl hezký verš: **Duch Boží nám dosvědčuje, že jsme Boží děti.** Ten se mi líbí a povzbudil mne. Nicméně někdy my lidé máme to pokušení nějak Pánu Bohu do toho kecat. Jak by se měli věci kolem nás vyvíjet, jak by nám samotným se mělo dařit apod. Pokud takovému pokušení podlehneme a řídíme si ty své životy tak nějak jen podle sebe, o mnohé Boží požehnání se ochuzujeme. Takže mé doporučení, ztiš se před Hospodinem, uvaž si jeho slovo na své srdce a rozjímej nad tím, co ti Duch svatý skrze Boží slovo říká.

Společně pak, bratři a sestry, rozjímejme nad slovem, které jsme si vylosovali jako heslo pro náš sbor. A zkusme Ho vzít vážně. Jako dané poselství od Boha pro nás, pro naše společenství do dnešních dní, do nového roku. Pán Ježíš říká učedníkům a tedy i nám dnes: **Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, je vám dáno, a budete to mít.**

Je tam několik velice podnětných věcí. Je to jako zajímavá rovnice, kde je jasně Pánem Ježíšem řečeno, že když sečteš 1+2+3+4 tak výsledkem bude, že to **budete mít**. Není to skvělé zaslíbení? Když něco uděláš, když splníš určité podmínky, tak Pán Ježíš říká, že to jednoduše **budeš mít!** Jaké jsou tedy ty podmínky? Pojdme postupně:

Ta první podmínka říká: **Věřte!** Nebo jiným slovem spíše **důvěřujte!** Víte, jak zásadní rozdíl může být mezi těmi slovy, věřte a důvěřujte? Velmi veliký! Když špatně uchopíme to slovo, *věřte*, pak může být výsledkem, že rozhoduje má víra bez účasti Boha. Kdežto to slovo *důvěřujte*, na Boha právě spoléhá. A to je zásadní rozdíl!

Čemu máme tedy důvěřovat? Že **všecko** oč v modlitbě budeme prosit, bude nám dáno a budeme to mít. Skutečně všechno můžeme mít? Tak jak to že tedy nemáme, může znít naše otázka. Víte, ta jedna podmínka vlastně navazuje na tu další. A k tomu bych řekl, že **je velký rozdíl mezi modlitbou a zbožným přáním.** Naše zbožné přání může znít, ať náš sbor stále roste duchovně i početně, ale je to jen zbožné přání, anebo se skutečně za to modlíme? A kolik věnujeme modlitbě právě třeba za tuto oblast, aby další lidé poznali Krista a došli spásy? Díky Bohu za všechny modlitebníky, kteří se modlí doma, o samotě. Ale já nevím, kolik takových je. Nemám od takových moc zpětnou vazbu. Nezdá se mi, že by mnozí o modlitbě tolik mluvili. Neslyšel jsem ani dlouho nic z toho, co někdo třeba prožil na modlitbách. Jaké slovo přijal. A co se týče modlitebních setkání. Když jsme se scházeli v neděli večer, tak nás mnoho nechodilo, neboť časově je to třeba pro některé z vás náročné. A tak jsme zkusili ráno o půl desáté před bohoslužbami. To už je trochu lepší, někteří jste si to vzali za své, a pokud můžete, tak přijdete. Ale i to může být pro někoho časově nevhodné, protože třeba vypravuje ještě děti atp. Co ale můžeš třeba ty sám změnit a udělat pro to, aby ses začal více modlit a aby nezůstalo jen u zbožného přání? Jsem přesvědčen, že když se budeme s o to větší naléhavostí modlit, pak se mohou dít veliké Boží věci. **Mnohým duchovním probuzením, kdy uvěřilo větší množství lidí, předcházelo třeba několik let, ale třeba i desítky let modliteb Božích věrných a vytrvalých služebníků.** Generace před námi se modlili za nás, my se teď máme modlit za další generace. To je náš úkol, to je poselství Pánovo pro nás. Vezměme ho vážně!

Ještě se chci ale vrátit k tomu slovu **všecko**. **Všechno je možné u Boha, který nám dává sílu**, říká Písmo. Může nám Bůh dát ale skutečně všecko? Mluvili jsme včera o tom, že Bůh není automat na přání. V listě Janově je např. napsáno: **Máme v něho pevnou důvěru, že nás slyší, kdykoliv o něco požádáme ve shodě s jeho vůlí**. A co je Boží vůlí? Myslíte, že to, abych si sám žil v luxusu a Boží dům byl zanedbán? Anebo myslíte to, aby se mi hlavně dobře dařilo, a u ostatních mi je to jedno, jestli strádají? Anebo myslíte, že hlavně to, uchránit svůj život, nebo mít touhu, aby všichni došli spásy? Myslím, že to všichni víme. Přesto si ale ještě jednou pozorně projděme ten příběh z evangelia, který vrcholí právě citovaným veršem, který jsme si vylosovali.

Ježíš vjel do Jeruzaléma a vešel do chrámu. Po všem se rozhlédl, a poněvadž již bylo pozdě večer, odešel s Dvanácti do Betanie. Když vyšli druhého dne z Betanie, dostal hlad. Spatřil z dálky fíkovník, který měl listí, a šel se podívat, zda na něm něco nalezne. Když k němu přišel, nenalezl nic než listí, neboť nebyl čas fíků. I řekl mu: „Ať z tebe již na věky nikdo nejí ovoce!“ Učedníci to slyšeli. Možná nám zde chování Pána Ježíše přijde velmi zvláštní. Jakoby se špatně vyspal. Fíkovník, protože je jaro a ještě nemá plody, za to přece nemůže, ale přesto jej Pán Ježíš prokleje. A následně pak z chrámu vypráská bičem z chrámu všechny prodejce a směnárníky. Pozoruhodné ovšem je, že na další den, ten prokletý fíkovník nachází učedníci uschlý až od kořenů. A jsou z toho v šoku. A když Petr na to Ježíše upozorní, tak Pán mu řekne: **„Mějte víru v Boha! Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: ‚Zdvihni se a vrhni se do moře‘ – a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít. Proto vám pravím: Věřte, že všecko, oč v modlitbě prosíte, je vám dáno, a budete to mít.“** Co tím vším chtěl vlastně Pán Ježíš říct? Ten fíkovník byl jen ukázkou, že možné je skutečně s Bohem zažít všechno. Ovšem nejen to. Na uschlém fíkovníku bez ovoce můžeme vidět, jak Boží soud je třeba také brát velmi vážně! **Najde syn člověka víru na zemi, až přijde?** Najde ji u tebe? Najde u tebe nějaké ovoce? Anebo jsi suchým stromem, anebo stromem, který se vymlouvá, že ještě nenastal ten správný čas nést ovoce a něco dělat? Ovšem kdy tedy nastane? Aby nebylo pozdě! To, co můžeš skutečně dělat, nezůstat nečinný a bez ovoce, je začít se modlit. Mnohem naléhavěji a třeba i intenzivněji než doposud. Na co se Pán Ježíš zlobil v tom chrámu? **„Můj dům bude zván domem modlitby pro všechny národy“? Vy však jste z něho udělali doupe lupičů.**“ A jsme zase u té modlitby! A ne ledajaké. Ne modlitby pouze za sebe, za náš sbor, ale i za všechny národy! Na tom nám má záležet. A chrámem dnes je tvé a mé srdce! Co tam máme? Je naše srdce domem modlitby, anebo tam nosíme především své všelijaké obchody? Co u mne a u tebe Pán Ježíš nalézá? Ačkoliv On sám mluvil o tom, že **když budeme mít víru v Boha, tak pohneme horou**, na kterou ukázal, tak ani on sám s ní nepohnul. Proč? Protože to nebylo nutné. On totiž pohnul mnohem větší a těžší horou. On odvalil kámen smrti a hříchu svým křížem. To je třeba si znovu uvědomit, milí přátelé. Ta hora je samozřejmě obraz. My také máme své hory, balvany, s kterými normálně nemůžeme hnout. Balvany, které nás tíží a paralyzují. To slovo Pána Ježíše nám ale poskytuje jasný návod, jak odvalit ty těžké kameny. Jak pohnout horami, které se zdají nepohnutelné. A přece v Kristu a s vírou jimi můžeme hnout.

Závěrem bych chtěl ještě ten vylosovaný verš zmínit v kralickém překladu, protože je prostě přesnější: **Začeš byste kolik, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanet' se vám.** V tom ekumenickém překladu je slovo, **věřte, že všecko, zač prosíte, je vám dáno.** Ale zde se píše místo slova je vám dáno, **věřte, že vezmete.** To je aktivita navíc. V ekumenickém překladu je to napsáno, že se stačí modlit a spadne nám to do klína. Přesněji ale zní, modlete se, věřte a vezmete. Zaberete. Nějakou aktivitou, nějakou činností, s modlitbou jít a zaplavit zem Božím evangeliem. Mějme tedy, bratři a sestry, víru v Boha, modleme se a odvalujme břímě, která leží nejen na nás, ale právě na těch, kteří se bojí, kteří bloudí, aby našli spásu v Ježíši Kristu, našem Pánu. Amen. Modlitba píseň 620

Večere Páně (písň 707,0724)

Slovo poslání: Efezským 6,10 A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci.

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého, budí a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 416

